

jěsorom: „Kajki je to muž, so łu jemu wětr a morjo
pośluchne?“ To rěka: Jesuŝ psches nasche sapschijecze dže.
My chzemy jeho czesczicź, jeho pośluchacz a sa łuwojeho
wodzerja skhowacz. Wón wostanje nam nasch Sboźnik
pschi najhórschim puczu psches śwět. Kajki je to muž!
Bóh płodz psches łuwojeho łuwjateho Ducha w łuwojich
kluźobnikach a łuwěrných tu wěstoscź: Wón je nasch jenicźki
a wschekomózny wodzer. Kaž dołho śwět steji, tón łuamy
łuwojeje zyrkwje schit wostanje. Hělske wrota njedyrbja
ju pschemóz ani žane njewjedra ju pobicz. Wona jědže
jako njepschemožena łódź psches wschě czaŝy. A wěrjaznych
była s wyschschim hłošom w nej thěrłusche łuwi sanoschuje.
To je na wopokas, so wěra dobywa, hdyž klineczi:

Dha, dha schum, ty łuwěta morjo,
Szylna ruka dźerzi naŝ,
Cžěŝnota ma tónz a horjo,
Hdyž je dóschol Boži czaŝ.
Junu s łódže wustupimy
Na kraj domski s radoscju,
Sady tehdom wostajimy
S swoju draŝtu znsniŝku.

Se łuylnej wěru dale psches wichory! Anježe, pomhaj,
haj hacź na brjoh wěcžnoscze dopomhaj!

Hamjeń.

